

РЕШЕНИЕ

№ 139

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 10 състав,
в публично заседание на 15.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариета Райкова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова, като разгледа дело номер **5258** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. Г. А., чрез адвокат Е. И., с адрес за призоваване от [населено място], [улица], вх.Б, срещу Заповед № 513з-2658/29.03.2022 г. на директора на СДВР.

В депозираната жалба се навеждат доводи, че оспорваният акт е издаден при неспазване на установената форма- чл.146, ал.2 от АПК, при съществено нарушение на административно производствените правила- чл.146, ал.3 от АПК и при несъответствие с целта на закона. В хода на делото по същество процесуалният представител на жалбоподателя поддържа изложените доводи. Претендира направени разноси.

Ответникът по оспорването- директорът на СДВР, не се явява. Пълномощникът му- юристконсулт Д., намира жалбата за неоснователна, като посочва, че намалението на допълнителното месечно възнаграждение е съобразено с обстоятелството, че служителят не е изпълнявал част от задълженията си. Съображенията си развива в представени писмени бележки. Претендира присъждане на юристконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, III отделение, 10-ти състав след като взе предвид наведените в жалбата и в хода на делото по същество доводи, становище на процесуалния представител на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Предмет на оспорване е заповед № 513з-2658/29.03.2022 г. на директора на СДВР, с

която на основание чл. 178, ал. 1, т. 2 и чл. 179а, ал. 2 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР), във връзка с чл.6, ал.1 и чл. 10, ал. 2, т. 7, буква а/аа от Наредба № 8121з-1060/26.09.2019 г. за условията, реда и максималните размери за изплащане на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности на държавните служители в МВР, за пряко изпълнение на патрулно-постовата дейност или опазване на обществения ред на териториален или линеен принцип на територията на [населено място] по § 1, точка 26а от Допълнителните разпоредби на ЗМВР и предложение № 513р-20136/07.03.2022г. по описа на СДВР, е наредено на М. Г. А.- полицейски инспектор III степен и 01 група на сектор „М.“ към отдел „Охранителна полиция“ да се изплаща допълнително месечно възнаграждение в размер на 50 на сто от 50 на сто от утвърдената със Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година база за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност по чл. 177, ал. 2 от ЗМВР, считано от 07.03.2022г.

Според мотивите на предложение №513р-20136/07.03.2022г. по описа на СДВР, изготвено от началника на 01 група на сектор „М.“, „Охранителна полиция“ СДВР-ст.инспектор Б.Б., жалбоподателят А. не изпълнява в пълен обем възложените му задачи по подпомагане на началника на групата относно организацията и контрола на дейността ѝ; частично не изпълнява други задачи, възлагани от служебното ръководство в рамките на представените му правомощия; не подпомага организацията, ръководството и контрола на дейността на нарядите в пълен обем; допуска пропуски в изпълнение на задачите на групата/сектора по превенция на правонарушенията и опазване на обществения ред на територията на „Метрополитен“ЕАД. Има слабост в изпълнение на конкретни задачи в организацията по разстановката на силите и средствата за охрана на територията на „Метрополитен“ЕАД и изпълнение на патрулно-постовата дейност съобразно особеностите на оперативната обстановка в столичния град. Не подпомага в пълен обем осъществяваният контрол върху работата на служителите от 01 група и не изисква за стриктно спазване на служебната дисциплина и законността. Не познава в пълен обем вътрешноведомствените документи на МВР, регламентиращи осъществяването на патрулно-постовата дейност.

Според изложеното в предложението, сочените неизпълнявани в пълен обем задължения и задачи и непознаване на вътрешноведомствени документи на МВР представляват неизпълнение на т.1, т.10, т.32, т.34 и т.41 и неизпълнение в пълен обем на т.22 и т.55 от специфичната длъжностна характеристика № 513р-55640/04.08.2017г. за длъжността на полицейски инспектор VI-III степен в 01 и 02 групи на сектор М., О.-СДВР.

По посочените причини и на основание чл. 178, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, във връзка с чл. 10, ал. 2, т. 7, б. „а/аа” от Наредба № 8121з-1060/26.09.2019 г. за условията, реда и максималните размери на изплащане на допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности на държавните служители в МВР (наричана за краткост по-надолу само Наредбата), на директора на СДВР е предложено на М. Г. А. да бъде определено допълнително месечно възнаграждение в размер на 50 на сто, считано от датата на регистриране на предложението.

Видно от приетата по делото длъжностна характеристика № 513р-55640/04.08.2017г., т. 1 вмениява задължение на служителя да подпомага началника на групата относно организацията и контрола на дейността групата, т. 10 задължава служителя да

изпълнява и други задачи, възлагани от служебното ръководство в рамките на представените му правомощия, т. 32 – да участва в изпълнение на задачите на групата/сектора по превенция на правонарушенията и опазване на обществения ред на територията на „Метрополитен“ЕАД; т.34- да участва с изпълнение на конкретни задачи в организацията по разстановката на силите и средствата за охрана на територията на „Метрополитен“ЕАД и изпълнение на патрулно-постова дейност съобразно особеностите на оперативната обстановка в столичния град; т.41-подпомага осъществявания контрол върху работата на служителите от 01 и 02 групи и изисква стриктното спазване на служебната дисциплина и законността; т.22-подпомага организацията, ръководството и контрола на дейността на нарядите и т.55 изисква познаването на вътрешноведомствените документи на МВР, регламентиращи осъществяването на патрулно – постова дейност. Служителят е запознат с длъжностната характеристика на 01.12.2020г.

Съобразявайки цитираното предложение, директорът на СДВР е издал оспорената заповед, с която е определил на М. А. да се заплаща допълнително месечно възнаграждение в размер на 50 на сто от 50 на сто от утвърдената със Закона за държавния бюджет за съответната година база за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност по чл. 177, ал. 2 от ЗМВР, считано от 07.03.2022 г.

Като доказателства по делото са приети: удостоверение рег. №513р-57726 от 22.06.2022г. относно длъжността на издалия заповедта К.М., справки, касаещи индивидуалната дейност на пол. инспектор М.А. за месеците януари, февруари и март 2022г., справки, касаещи индивидуалната дейност на пол. инспектор М.А. за месец октомври, ноември и декември 2021г. (неправилно посочено в придружителното писмо, че се отнасят за 2022г.) и справка № 513р-26121/24.03.2022г. По делото са разпитани свидетелите Д. Н. Д. и Б. С. Б..

Съдът намира за неотнормими към правния спор справка за индивидуалната дейност на пол.инспектор М.А. за месец март 2022г. и справка № 513р-26121/24.03.2022г., тъй като са изготвени след предложение № 513р-20136/07.03.2022г., на което предложението е основана в мотивен аспект процесната заповед т.е. изложените в тези писмени доказателства данни не се намират в причинно-следствена фактологична връзка с данните в предложението и заповедта.

Съобразно останалите справки- за индивидуалната дейност на М.А. за месеци октомври, ноември и декември 2021г. и януари и февруари 2022 не могат да се изведат данни за някакво неизпълнение на задълженията от полицейски служител, нито ответника е обосновал със същите неизпълнение. Справките не са цитирани нито в процесната заповед, нито в предложението за нейното издаване и с тях не се доказва неизпълнение в пълен обем или частично на служебни задължения по специфичната длъжностна характеристика.

Показанията на разпитаните свидетелите Д. Н. Д. и Б. С. Б. съдът кредитира като обективно поднесени и основани на преки възприятия. От същите не се извеждат конкретни действия при изпълнение на служебните задължения от жалбоподателя, които да са относими и послужили за изводите в предложението № 513р-20136/07.03.2022г. за определяне на допълнителното месечно възнаграждение на жалбоподателя за неизпълнение в пълен обем на възложени задачи, частично неизпълнявани задачи, пропуски и слабости в работата. Действително, св. Б. посочва установени нередности при воденето на служебната документация от А. като взведен

командир и във връзка с които на последния е наложено дисциплинарно наказание; свидетелят обаче не съобщава за кой период са тези данни, както и не изложил такива в предложението, въз основа на което е издадена оспорената заповед (предложение № 513р-20136/07.03.2022г е изготвено в от св.Б. в качеството му на началник на 01 група на сектор „М.“, „Охранителна полиция“ СДВР)

След преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, съдът приема от правна страна следното: жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана; в жалбата не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да бъде оспорена, поради което следва да се счита подадена в срока по чл.140, ал.1 от АПК. Жалбоподателят е с правен интерес от оспорването ѝ.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно чл. 178, ал. 1, т. 2 от ЗМВР, към основното месечно възнаграждение на държавните служители се изплащат допълнителни възнаграждения за изпълнение на специфични служебни дейности. Съгласно § 1, т. 26а от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗМВР, в редакцията към ДВ бр. 60 от 2020 г., "Специфични служебни дейности" са пряко изпълнявани от държавните служители по този закон дейности за осъществяване на агентурно-оперативна, издирвателна, експертно-криминалистическа, патрулно-постова, пожарогасителна, спасителна и неотложна аварийно-възстановителна работа, държавен противопожарен контрол или превантивна дейност по чл. 17, ал. 2, т. 1, контрол на държавната граница, химическа, биологическа и радиационна защита при инциденти и аварии, свързани с опасни вещества и материали, летателна, авиационна, парашутна, плавателна, водолазна, охрана на взривоопасни вещества, банкови или други ценности, борба с тероризма или участие в специални операции, откриване, идентифициране и неутрализиране на взривни вещества, конвоиране, съпровождане или транзитиране на лица, опазване на обществения ред и разследване по досъдебни производства.

Съгласно чл. 179а, ал. 2 от ЗМВР, в редакцията му към датата на издаване на оспорваната заповед (ДВ бр.34 от 2019 г.), условията, редът и максималните размери за изплащане на допълнителните възнаграждения по ал. 1 и по чл. 178, ал. 1, т. 2 се определят с наредба на министъра на вътрешните работи.

В чл. 1 от приложимата по случая Наредба № 8121з-1060/26.09.2019 г. /издадена на основание чл. 179а от ЗМВР/ е предвидено, че с тази наредба се определят условията, редът и максималните размери за изплащане на допълнително възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности на държавните служители в Министерството на вътрешните работи. Според чл. 2, ал. 1 и 2 от същата наредба, допълнителното възнаграждение по чл. 1 се изплаща на държавните служители, които пряко изпълняват дейностите по § 1, т. 26а от допълнителните разпоредби на Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). Правото на допълнителното възнаграждение по ал. 1 възниква от датата на започване на изпълнение на съответната специфична служебна дейност.

В чл. 6, ал. 1 от Наредба № 8121з-1060/26.09.2019 г., цитиран като основание за издаването на акта, определянето на конкретния размер на допълнителното възнаграждение по чл. 1 и съответната специфична служебна дейност, неговото

изменение, спиране и възстановяване на всеки служител се определят по мотивирано писмено предложение на преките ръководители и със заповед на ръководителите на структури по чл. 37 от ЗМВР. Според чл. 6, ал. 2 от същата наредба, предложението по ал. 1 се изготвя в срок от 3 работни дни от настъпване на обстоятелствата по ал. 1, а заповедта за определяне на конкретния размер на допълнителното възнаграждение се издава до 5 работни дни от утвърждаване на предложението. Съгласно чл. 6, ал. 3 от наредбата, при изменение на индивидуален размер на допълнителното възнаграждение на конкретния служител се предоставя копие на заповедта за изменение.

Според чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-1060/26.09.2019 г., базата за определяне на допълнителното възнаграждение по чл. 1 е 50 на сто от утвърдената със Закона за държавния бюджет на Република България за съответната година база за определяне размера на основното месечно възнаграждение за най-ниската длъжност по чл. 177, ал. 2 и чл. 180, ал. 2 от ЗМВР. Според чл. 10, ал. 2, т. 7 б. "а/аа" от Наредбата, конкретният размер на допълнителното възнаграждение по чл. 1 се определя в процент от базата по ал. 1, както следва за патрулно постова дейност или опазване на обществения ред на териториален или линеен принцип в [населено място] - до 80 на сто.

Органът действа в рамките на оперативната си самостоятелност при определяне на размера на допълнителното възнаграждение и в определените с Наредбата рамки, но това определяне не следва да е произволно и трябва да има точна, ясна и конкретна аргументация. В конкретния случай, въпреки неколкото посочване в предложението № 513р – 20136/07.03.2022г, че се касае за действия, представляващи неизпълнение в пълен обем на възложени задачи, че се допускат пропуски в изпълнение на задачите, неподпомагане в пълен обем осъществявания контрол върху работата на служителите от 01 група и непознаване в пълен обем на вътрешноведомствените документи на МВР, конкретни действия/бездействия на служителя няма посочени. Не са посочени нито задачите, с които той не се е справил, не са конкретизирани пропуските при изпълнение на тези задачи, нито е посочен вътрешноведомствен документ на МВР, който служителят несъобразява. Мотивите, изложени в предложението, са общи и не могат да създадат яснота какво конкретно не е извършил полицейският служител и съответно- какви са събраните доказателства за това непълно и с пропуски изпълнение на задължения. Няма посочени конкретни обстоятелства, извършени проверки, обективирани по съответен нормативен ред, от които може да се изведе, че определеното допълнително месечно възнаграждение, което в предходен период е било 80 на сто (съгласно показанията на св.Б.), следва да се намали на 50 на сто.

При тези констатации, съдът намира, че издадената заповед е в противоречие с нормите на материалния закон, при положение, че не е обосновано наличието на изложеното основание за определяне на допълнителното месечно възнаграждение. Не са посочени конкретните осъществени факти, заради които има намаляване на това възнаграждение за разлика от предходен период. Мотивите, които следва да изложи административният орган, трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията му като издател на акта, така че да дадат реалната възможност на лицето, чиито права са засегнати от същия, да се запознае с основанията за издаването му, а на компетентния съд да се даде възможност по този начин да упражни своя

контрол.

По изложените съображения, издаденият административен акт е материално незаконосъобразен, поради което подадената срещу него жалба е осователна и следва да бъде уважена, респективно актът да бъде отменен. При положение, че произнасянето е от компетентността на ответния орган, следва преписката да бъде върната за ново произнасяне, при съблюдаване на дадените указания по тълкуване и прилагане на закона.

При този изход от спора и с оглед своевременното искане на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в негова полза в размер на 610.00 лева /включващи платено адвокатско възнаграждение в размер на 600 лева и 10 лева платена държавна такса/, които следва да бъдат платени от СДВР.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 513з-2658/29.03.2022 г. на Директора на СДВР.

ВРЪЩА ДЕЛОТО като преписка на Директора на СДВР, за постановяване на нова заповед за определяне на размер и изплащане на допълнително възнаграждение за специфична дейност на М. А., при съобразяване на задължителните указания по прилагането и тълкуването на закона, дадени в мотивите на настоящето решение ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи на основание чл. 143, ал. 1 от АПК да заплати на М. Г. А. сумата от 610 лева, представляваща 600 лв. адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство по административно дело № 5258 от 2022 г. на АССГ и 10 лева платена държавна такса.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд.